PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2004. gada 10. jūnijā *

Lieta T-315/02

Svend Klitgaard, ar dzīvesvietu Skorpinga [*Skørping*] (Dānija), ko pārstāv S. Kolle Espensens [*S. Koll Espensen*], *avocat*,

prasītājs,

pret

Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv H. V. Stēvlbeks [*H. V. Støvlbæk*] un K. Džolito [*C. Giolito*], pārstāvji, kam palīdz P. Heidmans [*P. Heidmann*], *avocat*, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja,

par prasību, kas ir iesniegta atbilstoši EKL 238. pantam, nolūkā panākt EUR 19 867,40 atlīdzību, ko, saskaņā ar prasītāja apgalvoto, viņš iztērējis, pildot *Plant Assessment Network* (PLAN) projekta D daļas ietvaros noslēgto līgumu Nr. 32.0166, un nokavējuma naudu, kā arī ar piedziņu saistīto izdevumu samaksu un nokavējuma naudu.

* Tiesvedības valoda — dāņu.

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA

(piektā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja P. Linda [*P. Lindh*], tiesneši R. Garsija-Valdekasass [*R. García-Valdecasas*] un Dž. D. Kuks [*J. D. Cooke*],

sekretāre D. Kristensena [*D. Christensen*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2004. gada 20. janvārī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Prāvas priekšvēsture

1 1997. gadā Komisija uzdeva Kopējam pētniecības centram (turpmāk tekstā — "KPC") īstenot aptuveni sešdesmit projektus par rūpniecisko iekārtu ekspluatācijas ilgumu, kas kopā veidoja vienotu projektu "Plant Life Assessment Network" (turpmāk tekstā — "*PLAN* projekts").

2 1997. gada 22. decembrī Kopiena, kuru pārstāvēja Komisija, uz 48 mēnešiem noslēdza ar S. Klitgārda [*S. Klitgaard*] kungu līgumu (Nr. 32.0166) par *PLAN* projekta D daļas tehniskā audita veikšanu (turpmāk tekstā — "līgums"). Prasītājs uzsāka savu uzdevumu izpildi 1997. gada oktobrī, pirms līgums bija formāli noslēgts.

Līguma noteikumi

3 Līguma 4.1. pantā par prasītāja atalgojumu ir noteikts:

"Komisija apņemas samaksāt līgumslēdzējam par pakalpojumiem šā līguma ietvaros maksimālo summu ECU 81 000 (astoņdesmit vienu tūkstoti ekiju) šādi:

— 30 % pēc līguma parakstīšanas,

— 20 % pēc tam, kad Komisija apstiprina pirmo gada ziņojumu,

— 20 % pēc tam, kad Komisija apstiprina otro gada ziņojumu,

— 20 % pēc tam, kad Komisija apstiprina trešo gada ziņojumu,

— 10 % pēc tam, kad Komisija apstiprina gala ziņojumu.

Puses ir vienojušās, ka minētā kopsumma segs visus līgumslēdzēja ar līguma izpildi saistītos izdevumus, izņemot tos, kuri minēti 5. pantā."

4 Līguma 5. pants par ceļa izdevumiem paredz:

"5.1. Darbinieka ceļa un uzturēšanās izdevumus, kā arī visus izdevumus saistībā ar materiālu un bagāžas pārvadāšanu bez uzraudzības, kas ir tieši saistīti ar līguma 3. pantā minētajiem pienākumiem, atlīdzina saskaņā ar 4. pielikuma noteikumiem.

5.2. Šos izdevumus atlīdzina, pamatojoties uz rakstiskiem apliecinošiem dokumentiem, tādiem kā faktūrrēķini un biļetes."

5 Līguma 4. pielikuma c) apakšpunkts *in fine* paredz ceļa izdevumu maksimālo apmēru:

"Atlīdzība par iepriekš minētajiem izdevumiem 48 mēnešu laikā nepārsniedz ECU 27 000."

6 Līguma 4.2. panta pirmā un otrā daļa par maksājumu termiņiem nosaka:

"Komisija apņemas veikt maksājumus par šā līguma izpildi vēlākais 60 dienu laikā, skaitot no datuma, kurā tā apstiprinājusi vai kurā tai bija jāapstiprina ziņojumi ("apstiprināšanas datums"), līdz datumam, kad summa tiek ierakstīta Komisijas bankas rēķina debetā.

Šo termiņu Komisija var apturēt jebkurā brīdī 60 dienu laikā, skaitot no apstiprināšanas datuma, paziņojot darbiniekam par attiecīgā maksājuma pieprasījuma nepieņemamību šādu iemeslu dēļ: vēl nav iestājies parāda samaksas termiņš vai nav iesniegti pieprasītie apliecinošie dokumenti, vai Komisija uzskata, ka ir jāveic papildu pārbaudes. Termiņš turpina tecēt no pienācīgi noformēta maksājuma pieprasījuma reģistrācijas datuma."

7 Līguma 1. pielikuma 3. panta b) daļa reglamentē gala ziņojuma apstiprināšanu Komisijā:

"Šis ziņojums sniedz informāciju par visiem paveiktajiem darbiem, kā arī par līguma izpildē iegūtajiem rezultātiem. Tam jāsatur kopsavilkums par svarīgākajiem iegūtajiem rezultātiem.

[..]

Šo ziņojumu uzskata par apstiprinātu Komisijā, ja viena mēneša laikā no gala ziņojuma saņemšanas [..] Komisija nav nepārprotami paziņojusi darbiniekam savus apsvērumus."

8 Saskaņā ar līguma 8. pantu, Pirmās instances tiesa lemj par visiem strīdiem šā līguma sakarā. Atbilstoši līguma 7. pantam, uz šo līgumu attiecas Dānijas tiesības.

Fakti

9 Saskaņā ar līguma 4.1. pantu Komisija 1998. gada 1. aprīlī samaksāja prasītājam pirmo maksājumu daļu EUR 24 300 apmērā.

10 Ar 1998. gada 30. novembra vēstuli prasītājs lūdza Komisiju, no vienas puses, samaksāt otru daļu EUR 16 200 apmērā un, no otras puses, atlīdzināt ceļa izdevumus par laika periodu no 1998. gada 1. oktobra līdz 30. novembrim.

11 Ar 1999. gada 25. februāra vēstuli Komisija noraidīja lūgumu atlīdzināt ceļa izdevumus, norādot:

"Kā Jūs noteikti zināt, ECU 3 500 sākotnēji bija paredzēti katram tehniskā audita projektam un saistītiem izdevumiem (pieskaitot maksu par piedalīšanos *PLAN* un attiecīgos izdevumus). Šī kopējā summa D daļas gadījumā sastādīja ECU 81 000 (skat. 1. pielikumu "Tīkla izmaksu tabula").

Diemžēl drukas kļūdas dēļ Jūsu līguma galīgā versija paredzēja:

"Puses vienojušās, ka minētā kopsumma segs visus līgumslēdzēja ar līguma izpildi saistītos izdevumus, izņemot tos, kuri minēti 5. pantā."

Tomēr līguma galīgās versijas redakcijai vajadzēja būt šādai:

"Puses ir vienojušās, ka minētā kopsumma segs visus līgumslēdzēja ar līguma izpildi saistītos izdevumus, ieskaitot tos, kuri minēti 5. pantā."

Ceram, ka Jūs piekritīsit parakstīt klātpievienoto papildvienošanos."

12 Ar 1999. gada 3. marta un 26. marta vēstulēm prasītājs noraidīja Komisijas 1999. gada 25. februāra piedāvājumu, pamatojot, ka atlīdzība vairs nav samērīga ar veiktajiem pakalpojumiem. Viņš nosūtīja divu papildvienošanos projektus, piedāvājot vai nu samazināt līgumā paredzēto pakalpojumu apjomu, vai atlīdzināt ceļa izdevumus līguma 4.1. pantā noteiktajā apmērā.

13 1999. gada 17. maijā Komisija pārskaitīja otro maksājumu daļu EUR 16 200 apmērā, ieskaitot ceļa izdevumus.

14 Ar 1999. gada 20. maija vēstuli prasītājs brīdināja Komisiju, ka visas ar līgumu saistītās darbības tiks pārtrauktas ar 1999. gada 1. jūniju, ja Komisija neatlīdzinās ceļa izdevumus līguma 4.1. pantā noteiktajā apmērā vai ja tā nesamazinās līgumā paredzēto pakalpojumu apjomu. Šajā sakarā viņš nosūtīja divu papildvienošanos projektus.

15 Ar 1999. gada 16. jūnija vēstuli Komisija nosūtīja prasītājam divu līguma papildvienošanos projektus, vienu — par prasītāja atalgojumu un otru — par prasītāja pakalpojumiem. Saskaņā ar pirmo papildvienošanos, prasītāja atalgojums nepārprotami bija fiksēts EUR 81 000 apmērā, ieskaitot ceļa izdevumus. Attiecīgi, saskaņā ar otro papildvienošanos, prasītāja veikto pienākumu apjoms tika samazināts, proti — tādā veidā, ka viņa piedalīšanās projekta tīklu sanāksmēs, sākot ar 1999. gada 1. jūniju, vairs nebija vajadzīga.

16 Ar 1999. gada 18. jūnija vēstuli prasītājs atbildēja, ka Komisijas 1999. gada 16. jūnija piedāvājums pēc būtības atbilst viņa 1999. gada 20. maija otrajam priekšlikumam. Prasītājs norādīja:

"Pēc tam, kad būs saņemti gan pirmās, gan otrās papildvienošanās divi oriģināleksemplāri, viens katra dokumenta parakstīts oriģināleksemplārs tiks nosūtīts ar nosacījumu, ka pēdējās maksājuma daļas tiks iemaksātas norunātajā terminā."

17 1999. gada 7. jūlijā prasītājs parakstīja un nosūtīja Komisijai abu papildvienošanos projektus, kura tos nozaudēja. Prasītājs tos atkārtoti nosūtīja 1999. gada 24. septembrī. Komisija tos parakstīja 1999. gada 29. septembrī.

18 1999. gada 21. decembrī un 2000. gada 12. decembrī pēc attiecīgo gada ziņojumu saņemšanas Komisija samaksāja trešo un ceturto maksājuma daļu.

19 Ar 2001. gada 30. novembra vēstuli prasītājs nosūtīja dokumentu, ko viņš nosauca par "gada ziņojumu", aicinot Komisiju samaksāt pēdējo maksājuma daļu. Komisija šo vēstuli saņēma 2001. gada 4. decembrī.

20 Ar 2001. gada 17. decembra elektroniskā pasta vēstuli Komisija lūdza, lai prasītājs tai pa elektronisko pastu nosūta ziņojumu, ko tā izdrukas veidā saņēmusi 2001. gada 4. decembrī. Papildus tā lūdza prasītāju sniegt noteiktu informāciju par visa līguma laikā paveiktajiem darbiem.

21 2001. gada 19. decembrī prasītājs pa elektronisko pastu nosūtīja Komisijai pieprasīto informāciju.

22 Ar 2002. gada 30. janvāra vēstuli Komisija informēja prasītāju, ka nevar apmierināt viņa 2001. gada 30. novembra lūgumu veikt maksājumus, kamēr netiks iesniegti visi attiecīgos ceļa izdevumus apliecinošie dokumenti par visu līguma periodu.

23 Ar 2002. gada 31. janvāra vēstuli prasītājs paziņoja Komisijai, ka tā norunātajā termiņā nav pārskaitījusi pēdējo līguma maksājuma daļu EUR 8 100 apmērā. Papildus viņš arī pieprasīja atlīdzināt ceļa izdevumus kopsummā par EUR 19 867,40, atsaucoties uz savu 1999. gada 18. jūnija vēstuli, saskaņā ar kuru viņš akceptēja pirmo papildvienošanos ar nosacījumu, ka tiks ievēroti atlikušo maksājuma daļu samaksas termiņi.

24 Ar 2002. gada 4. februāra un 12. marta vēstulēm prasītājs apstrīdēja Komisijas lūgumu iesniegt attiecīgos ceļa izdevumus apliecinošus dokumentus, apgalvojot, ka tādējādi Komisija mēģina aizkavēt pēdējās maksājuma daļas samaksu. Viņš atkārtoti izteica Komisijai lūgumu līdz 1. aprīlim samaksāt viņam pēdējo [maksājuma] daļu un līdz 2002. gada 1. maijam atlīdzināt viņam ceļa izdevumus.

25 2002. gada 18. aprīlī Komisija saņēma pieprasītos apliecinošos dokumentus.

26 2002. gada 15. maijā Komisija samaksāja pēdējo maksājuma daļu. Tā kā Komisija neapmierināja lūgumu atlīdzināt ceļa izdevumus, 2002. gada 10. oktobrī prasītājs cēla šo prasību.

Lietas dalībnieku prasījumi

27 Prasītāja prasījumi ir šādi:

— piespriest Komisijai izmaksāt viņam EUR 19 867,40 kā atlīdzību par ceļa izdevumiem un procentus par diskonta likmēm Dānijas Bankā, palielinātām par 5 %, skaitot no 2002. gada 30. aprīļa līdz maksājuma dienai;

— piespriest Komisijai izmaksāt viņam EUR 592,95, ko veido ar piedziņu saistītās izmaksas, un procentus par diskonta likmēm Dānijas Bankā, palielinātām par 5 %, skaitot no 2002. gada 30. marta līdz maksājuma dienai;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

28 Saistībā ar procesa organizatoriskajiem pasākumiem prasītājs prasa, lai Komisija nosūta viņam noteiktus dokumentus, proti, starp *KPC* un Komisiju noslēgtā līguma kopiju un budžetu, uz kuru šis līgums ir balstīts.

29 Komisijas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— noraidīt prasības pieteikumu;

— piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

30 Komisija iebilst pret lūgumu, kas saistīts ar procesa organizatoriskajiem pasākumiem.

Juridiskais pamatojums

Par lūgumu piespriest Komisijai izmaksāt prasītājam EUR 19 867,40

31 Sava lūguma atbalstam prasītājs apgalvo, ka Komisija viņam ir parādā summas par braucieniem, kas veikti, pildot līgumu; šo izdevumu kopsumma ir EUR 19 867,40, ko prasītājs iztērējis, veicot ar līguma izpildi saistītus braucienus, un procenti. Šajā sakarā prasītājs pēc būtības sniedz divus pamata argumentus un vienu papildu argumentu.

32 Pirmkārt, prasītājs atzīst, ka, apstiprinot divas 1999. gada 29. septembra papildvienošanās, no kurām pirmā groza līguma 4.1. pantu, viņš piekritis, ka viņa atalgojuma kopējā summa būs EUR 81 000, ieskaitot ceļa izdevumus. Tomēr, pēc prasītāja domām, šīs vienošanās nav spēkā un līguma 4.1. pants ir jāpiemēro saskaņā ar šā panta sākotnējo versiju, kāda tā ir bijusi 1997. gada 22. decembrī.

33 Otrkārt, prasītājs apgalvo, ka līguma 4.1. pants tā sākotnējā versijā ar līguma izpildi saistītos ceļa izdevumus neiekļāva EUR 81 000 kopsummā, tādējādi nodrošinot prasītājam tiesības uz šo izdevumu atlīdzību virs šīs summas.

34 Papildus tam prasītājs arī apgalvo, ka jebkurā gadījumā Komisija klusējot piekritusi līguma izpildes laikā atlīdzināt prasītājam visus ceļa izdevumus, kuri pārsniedz EUR 81 000 kopsummu.

Par abu vienošanos spēkā neesamību

— Lietas dalībnieku (izvirzītie) argumenti

35 Attiecībā uz abu vienošanos spēkā neesamību prasītājs apgalvo, no vienas puses, ka pārrunu laikā par vienošanos spēkā esamības nosacījumu viņš izvirzījis atlikušo maksājuma daļu savlaicīgu samaksu, kam Komisija piekritusi. No otras puses, viņš apgalvo, ka Komisija novilcināja pēdējās daļas samaksu, tātad nosacījums netika ievērots un abas vienošanās tādējādi nav spēkā.

36 Attiecībā uz pēdējās daļas nokavēto samaksu prasītājs norāda, ka maksājuma termiņš bija 2002. gada 4. marts. Tāpēc, samaksājot pēdējo daļu 2002. gada 15. maijā, Komisija neievēroja līguma 4.2. panta pirmajā daļā paredzēto maksājuma termiņu.

37 2001. gada 4. decembrī Komisija saņēmusi pirmo ziņojumu par līguma izpildi saskaņā ar līguma 4.1. pantu. Tā kā nekādi apsvērumi par šo ziņojumu netika paziņoti mēneša laikā, ziņojums uzskatāms par apstiprinātu 2002. gada 4. janvārī saskaņā ar līguma 1. pielikuma 3. panta b) daļu. Šajā sakarā prasītājs piebilst — fakts, ka Komisija 2001. gada 19. decembrī saņēma [ziņojuma] elektronisko versiju, neļauj uzskatīt, ka gala ziņojums tika saņemts šajā datumā. 60 dienu maksājuma termiņa tecējums saskaņā ar līguma 4.2. panta pirmo daļu sākās 2002. gada 4. janvārī.

38 Prasītājs apstrīd Komisijas apgalvojumu, saskaņā ar kuru maksājuma termiņš tika apturēts. Tā kā Komisija apgalvo, ka puses vienojušās par fiksētu atalgojuma summu, tā vairs nevar prasīt attiecīgos ceļa izdevumus apliecinošus dokumentus. Vēl jo vairāk, Komisijas pieprasītās papildu pārbaudes netika skaidri atrunātas līgumā. Bez tam puses nav vienojušās par to, ka lūgumi sniegt papildu informāciju var apturēt maksājuma termiņu. Turklāt, nepieprasot pārbaudes norunātajā termiņā, Komisijai nebija tiesību apturēt termiņu.

39 Visbeidzot prasītājs apgalvo, ka līguma četru gadu izpildes laikā Komisija nekad nav apstrīdējusi veidu, kādā prasītājs noformējis savus lūgumus atlīdzināt ceļa izdevumus, vienkārši nosūtot pārskatus bez apliecinošiem dokumentiem. Šāda dokumentu iesniegšana veidoja līguma sastāvdaļu.

40 Komisija iebilst, norādot, ka maksājuma pēdējā daļa tika veikta līguma 4.2. pantā paredzētajā termiņā.

41 Pirmkārt, pretēji prasītāja apgalvotajam, maksājuma termiņš iestājās 2002. gada 19. janvārī — mēnesi pēc tam, kad tika saņemta prasītāja ziņojuma elektroniskā versija un visa informācija, kas saskaņā ar līguma 1. pielikuma 3. panta b) daļu ļāvusi uzskatīt ziņojumu par galīgu.

42 Pēc Komisijas domām, maksājuma termiņš saskaņā ar līguma 4.2. panta otro daļu tika atlikts no 2002. gada 30. janvāra, kad Komisija pieprasīja prasītājam iesniegt apliecinošus dokumentus, līdz 2002. gada 18. aprīlim, kad tika saņemti pieprasītie dokumenti. Ņemot vērā šo atlikšanu, pagāja 38 dienas no 2002. gada 19. janvāra — gala ziņojuma apstiprināšanas līdz 2002. gada 15. maijam — maksājuma dienai.

43 Komisija noraida prasītāja argumentu, saskaņā ar kuru tai nebija tiesību prasīt apliecinošus dokumentus. Pēc tās ieskatiem, fakts, ka līgumā minētā summa ir fiksēta, nenozīmē, ka tā nevar prasīt papildu pārbaudes saskaņā ar līguma 4.2. panta otro daļu.

44 Komisija uzskata, ka noteikuma par maksājuma apturēšanu mērķis bija ļaut tai nodrošināt, ka tā saņems pamatotu informāciju saistībā ar reāli veiktiem ceļa izdevumiem. Tā norāda, ka nebija iespējams atlīdzināt ceļa izdevumus, kas pārsniedza EUR 27 000, un, ja reālie izdevumi nesasniedza šo līmeni, tai bija tiesības prasīt līguma kopsummas samazināšanu — tiesības, ko viņa neizmantoja, ņemot vērā kļūdu līguma 4.1. panta redakcijā.

45 Komisija arī noraida prasītāja apgalvojumu, saskaņā ar kuru līgums neparedzēja, ka lūgumiem par papildu pārbaudēm ir apturoša iedarbība. Tieši otrādi, līguma 4.2. panta 2. daļa skaidri paredzēja, ka maksājuma termiņa tecējumu var apturēt, ja

Komisija uzskata par nepieciešamu veikt papildu pārbaudes. Pēc Komisijas domām, šis noteikums ir skaidrs — tas dod Komisijai tiesības pieprasīt apliecinošus dokumentus.

46 Visbeidzot, attiecībā uz prasītāja apgalvojumu, ka vienkārši pārskati, ko viņš parasti sūtīja ceļa izdevumu pierādījumam, kļuva par "pušu līguma sastāvdaļu", aizvietojot līguma 4.2. panta otro daļu, Komisija norāda — fakts, ka tā, rīkojoties līgumslēdzējas puses statusā, ātrāk neizmantoja savas tiesības pieprasīt visus iespējamos apliecinošos dokumentus, nenozīmē, ka Komisija atteicās no šīm tiesībām. Tā piebilst — ir svarīgi, lai tā saskaņā ar līgumā paredzēto varētu pārbaudīt ceļa izdevumus apliecinošus dokumentus.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

47 Lietas dalībnieki nav vienisprātis par to, kurā datumā iestājās pēdējās maksājuma daļas termiņš, no vienas puses, un vai Komisijai bija tiesības apturēt maksājuma termiņu, no otras puses.

48 Attiecībā uz datumu, kurā iestājās maksājuma termiņš, ir jāsaka, ka, saskaņā ar līguma 4.2. panta pirmo daļu, 60 dienu maksājumu termiņš iestājas datumā, kad tiek apstiprināts prasītāja atbilstīgi līguma 4.1. pantam iesniegtais gala ziņojums. Saskaņā ar līguma 1. pielikuma 3. panta b) daļu, gala ziņojumam jāietver visa informācija par paveiktajiem darbiem, kā arī līguma izpildē iegūtie rezultāti. Šis noteikums paredz arī to, ka gala ziņojums ir uzskatīts par apstiprinātu, ja Komisija nepaziņo savus apsvērumus viena mēneša laikā no ziņojuma iesniegšanas dienas.

49 Šajā gadījumā no lietas materiāliem izriet — līdzīgi tam, ko puses norādījušas tiesas sēdes laikā, — ka ziņojums, ko Komisija saņēma 2001. gada 4. decembrī, ietvēra tikai informāciju par līguma izpildes ceturto gadu, nevis informāciju par visiem četriem līguma izpildes gadiem, kā līgums to paredzēja. Vēl jo vairāk — 2001. gada 17. decembrī Komisija lūdza, lai prasītājs iesniedz noteiktu papildu informāciju par līguma izpildi visā līguma periodā. Tātad attiecībā uz 2001. gada 19. decembra ziņojuma saturu prasītājs neatbilda prasībām dienā, kad viņš iesniedza Komisijai pieprasīto informāciju. Komisija nepaziņoja savus apsvērumus par gala ziņojumu nākošā mēneša laikā, un šis ziņojums tika uzskatīts par apstiprinātu 2002. gada 19. janvārī. Tā rezultātā 60 dienu maksājuma termiņš sāka tecēt, skaitot no 2002. gada 19. janvāra.

50 Attiecībā uz jautājumu, vai Komisijai bija tiesības apturēt maksājuma termiņu, no lietas materiāliem izriet — līdzīgi tam, ko puses norādījušās tiesas sēdes laikā, — ka prasītājs katram līguma 4.1. pantā paredzētajam ziņojumam pievienoja tikai pārskatus par ceļa izdevumiem, lai gan viņam bija jāiesniedz Komisijai apliecinoši dokumenti. No lietas materiāliem tāpat izriet, ka Komisija ar 2002. gada 20. janvāra vēstuli lūdza, lai prasītājs iesniedz apliecinošus dokumentus par visiem ar līguma izpildi saistītajiem ceļa izdevumiem, un brīdināja prasītāju, ka šis lūgums aptur maksājuma termiņu.

51 Šajā sakarā ir noraidāms prasītāja apgalvojums, ka Komisija nevarēja pieprasīt apliecinošus dokumentus, jo puses ir vienojušās par fiksētu atalgojumu. Līguma 4. pielikuma c) daļa, kas netika grozīta ar pirmo papildvienošanos, paredz EUR 27 000 kā maksimālo apmēru prasītāja ceļa izdevumu atlīdzībai. Tātad no līguma neizriet, ka puses vienojās par noteiktu summu ceļa izdevumu atlīdzībai. Vēl jo vairāk — no līguma 5.2. panta skaidri izriet, ka pirmā papildvienošanās tikai grozīja noteikumu, saskaņā ar kuru ceļa izdevumus atlīdzina uz apliecinošo dokumentu pamata.

52 Līdzīgi ir noraidāms prasītāja apgalvojums, ka Komisijas tiesības lūgt papildu pārbaudes nav skaidri atrunātas līgumā, ka šāda lūguma sekas nevar būt maksājuma termiņa apturējums un ka šis lūgums ir nokavēts. Līguma 4.2. panta 2. daļa pilnvaro Komisiju apturēt līguma termiņu 60 dienu laikā pēc katra ziņojuma apstiprināšanas, ko prasītājs iesniedz saskaņā ar līguma 4.1. pantu, "ja tā uzskata par vajadzīgu pieprasīt papildu pārbaudes".

53 Visbeidzot, ir noraidāmi prasītāja apgalvojumi, saskaņā ar kuriem Komisija atteicās no savām tiesībām prasīt papildu pārbaudes, pamatojoties uz līguma 4.2. panta otro daļu. Ar faktu, ka Komisija nepieprasīja apliecinošus dokumentus pirms pēdējās daļas samaksas, nepietiek, lai secinātu, ka tā atteicās no šīm tiesībām.

54 Tā kā maksājuma termiņš tika apturēts no 2002. gada 30. janvāra — dienas, kurā Komisija lūdza, lai prasītājs iesniedz attiecīgos ceļa izdevumus apliecinošos dokumentus — līdz 2002. gada 18. aprīlim, kas ir dienai, kurā Komisija saņēma pieprasītos apliecinošos dokumentus, pagāja tikai 38 dienas no gala ziņojuma apstiprināšanas 2002. gada 19. janvārī līdz dienai, kurā Komisija samaksāja pēdējo daļu, proti, 2002. gada 15. maijam.

55 Tādējādi ir noraidāms prasītāja apgalvojums, saskaņā ar kuru pēdējās daļas samaksa bija nokavēta. Tā kā nav jānosaka, vai līguma divu papildvienošanos spēkā esamība bija atkarīga no atlikušo maksājuma daļu termiņu ievērošanas, ir noraidāms prasītāja arguments, ka minētās papildvienošanās ir spēkā neesošas.

56 Tātad nav jālemj par prasītāja apgalvojumu, ka līguma 4.1. pants tā sākotnējā versijā dod prasītājam tiesības uz ceļa izdevumu atlīdzību, kuri pārsniedz EUR 81 000 kopsummu.

Par papildu apgalvojumu — Komisijas klusējot izteikto piekrišanu atlīdzināt prasītāja ceļa izdevumus, kuri pārsniedz EUR 81 000 kopsummu

57 Papildus prasītājs norāda, ka pēc līguma un tā papildvienošanos parakstīšanas Komisija jebkurā gadījumā klusējot piekrita atlīdzināt visus ceļa izdevumus, kuri pārsniedz EUR 81 000 kopsummu. Šajā sakarā prasītājs norāda uz katram gada ziņojumam pievienoto stundu uzskaiti, kā to paredz līguma 4.1. pants, un kurus Komisija nekad nav apstrīdējusi.

58 Komisija atbild, ka, noslēdzot līguma papildvienošanos, tā nav devusi prasītājam iemeslu domāt, ka atlīdzinās viņam visus izdevumus, kuri pārsniedz EUR 81 000 kopsummu. Gluži pretēji — no pušu starpā noslēgtajām papildvienošanām skaidri izriet, ka Komisijai šāda nodoma nebija.

59 Pirmās instances tiesa šajā sakarā konstatē, ka prasītājs pievienoja līguma 4.1. panta kārtībā iesniegtajiem ziņojumiem stundu uzskaiti, kuras prasītājs veltījis *PLAN* projektam. Šie dokumenti nekādā gadījumā neapstiprina, ka Komisija klusējot piekritusi atlīdzināt ceļa izdevumus, kuri pārsniedz EUR 81 000 kopsummu, pretēji līguma grozītajā 4.1. pantā paredzētajam. Tātad arī šis arguments ir noraidāms kā nepamatots.

60 Ņemot vērā iepriekš teikto, lūgums piespriest Komisijai izmaksāt prasītājam EUR 19 867,40 ir noraidāms bez vajadzības spriest par prasītajiem organizatoriskajiem pasākumiem.

Par lūgumu atlīdzināt ar piedziņu saistītās izmaksas

61 Atbalstot savu lūgumu atlīdzināt ar piedziņu saistītās izmaksas, prasītājs apgalvo, ka Komisijai ir jāatlīdzina viņam ar piedziņu saistītās izmaksas, kas radušās, mēģinot panākt pēdējās daļas samaksu.

62 Šajā sakarā iepriekš tika norādīts, ka pēdējā daļa tika samaksāta līgumā paredzētajā termiņā. Tātad ir noraidāms arī lūgums izmaksāt EUR 592,95 par izmaksām, kas saistītas ar piedziņu.

Par tiesāšanās izdevumiem

63 Atbilstoši Pirmās instances tiesas Reglamenta 87. panta 2. daļai, lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, tam papildus saviem tiesāšanās izdevumiem piespriež atlīdzināt Komisijas tiesāšanās izdevumus saskaņā ar tās prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA
(piektā palāta)

nospriež:

1) pieteikumu noraidīt;

2) prasītājs sedz savus un atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus.

Lindh García-Valdecasas Cooke

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2004. gada 10. jūnijā.

Sekretārs

H. Jung

Priekšsēdētāja

P. Lindh